

ring af Havne, Krigsforsikring af Skibe, Krigsforsikring af Fiskefartøjer, Krigsforsikring af Lystfartøjer, Krigsforsikring af privat Indbo, Krigsforsikring af Løsøre, Krigsforsikring af Landbrugets Løsøre samt Krigsforsikring af elektriske Luftledningsanlæg for Stærkstrøm.

Saa omfattende denne Krigsforsikringsordning er, vil dog en Del Tab ikke blive erstattet eller kun blive erstattet delvis.

I Reglen maa den sikrede selv bære en Del af Risikoen (Selvrisiko), som saaledes ikke erstattes. Krigsforsikringen dækker derhos kun indenfor visse Omraader, saaledes at f. Eks. private Veje, Broer, Fiskedamme m. v. ikke omfattes af Forsikringen og ikke erstattes. Erstatning ydes naturligvis heller ikke, for saa vidt den som Betingelse for Krigsforsikring krævede private Forsikring ikke er tegnet, og Erstatning ydes kun i Forhold til den tegnede Forsikringssum, saaledes at der kan opstaa Tab ved Underforsikring. Endelig er der fastsat Maksimumsgrænser for visse af de Beløb, man kan sikre sig i Erstatning gennem Krigsforsikringen, og Krigsforsikringen omfatter ikke Tab af rede Penge.

Da Forholdene ligger saaledes, at det maa antages, at en væsentlig Del af de heromhandlede Skader vil blive dækket i Henhold til den gældende Krigsforsikringsordning, og da det derhos maa forventes, at de Erstatningssager, der vil blive rejst, efter deres Art og Karakter bl. a. ved Skadeopgørelserne — vil kræve en forsikringskyndig Administration, har man fundet det rimeligt i det Omfang, hvori det er muligt, at bygge den foreslaaede Erstatningsordning paa den gældende Krigsforsikringslovgivning og ved Administrationen benytte de ved denne Lovgivning etablerede forsikringskyndige Forvaltningsorganer.

Den foreslaaede Erstatningsordning gaar — for saa vidt de paagældende Skader efter deres Art falder indenfor Krigsforsikringslovgivningen — herefter ud paa, at Statskassen (med de foran foreslaaede Begrænsninger) gennem vedkommende Forvaltningsorgan yder fuld Erstatning for det Tab, som paa Grund af Underforsikring eller manglende Forsikring eller som Følge af Reglerne om Selvrisiko ikke maatte blive dækket i Henhold til Krigsforsikringslovgivningen. For saa vidt angaar Skader, der efter deres Art falder uden for Krigsforsikringslovgivningen, yder Staten

gennem Erstatningsraadet Erstatning for det lidte Tab paa Grundlag af en i Overensstemmelse med Krigsforsikringslovgivningens Regler foretagen Skadeopgørelse. — Med Hensyn til de foreslaaede Maksimalbeløb for Erstatningerne henvises til Bemærkningerne til § 52.

Til § 49.

Med Hensyn til Bestemmelserne i Stk. 1 og 2 henvises til det foran anførte. Det skal fremhæves, at i Litra b i Stk. 1 vil Ordene »de paagældendes Deltagelse i Frihedsbevægelsen« ogsaa dække de »illegale Værter«, hvis Virksomhed for Frihedsbevægelsen har været den, at de paagældende har stillet deres Ejendomme og Lejligheder til Raadighed for Frihedsbevægelsen, saaledes at der ydes Erstatning ogsaa i de Tilfælde, hvor Sønner og Døtre har drevet »illegal« Virksomhed i eller fra deres Forældres Hjem med den Følge, at Hjemmet er blevet udsat for Gestapos Gengældelsesaktioner.

Da det i vidt Omfang vil være vanskeligt at udrede Ejendomsforholdene for de Vaaben, som ad privat Vej eller gennem Leverancer fra de allierede Nationer blev stillet til Raadighed for Modstandsbevægelsen, har man i Stk. 3, bl. a. af bevismæssige Grunde, ment at maatte undtage Skydevaaben i Almindelighed fra de Effekter, der vil kunne forlanges erstattet. Man har dog ikke ment det nødvendigt og ej heller ønskeligt at medtage almindelige Jagtvaaben under denne Undtagelse. Derimod vil Ammunition, selv til almindelige Jagtvaaben, aldrig kunne erstattes efter denne Bestemmelse.

Under Hensyn til de bevismæssige Vanskeligheder, der er forbundet med at konstatere Tab af rede Penge, hvilket for den almindelige Forsikring har medført, at Tab af rede Penge er undtaget fra Forsikringserstatning, har man i Lovforslaget, der omfatter Skader, der ofte vil ligge Aar tilbage i Tiden, ment ogsaa her at maatte undtage rede Penge fra at kunne erstattes. Med rede Penge har man af lignende Grunde derhos sidestillet Værdipapirer, Smykker og lign.

Efter de for Ministeriet foreliggende Oplysninger blev ialt ca. 2 500 Frihedskæmpere og ca. 150 af de i Henhold til Kommunistloven internerede deporteret til Tyskland. Ved Deportationen fratog Tyskerne — som foran nævnt — de deporterede praktisk talt alt, hvad de stod og gik i. Under Hensyn til de administrative og bevismæssige Vanskeligheder, der